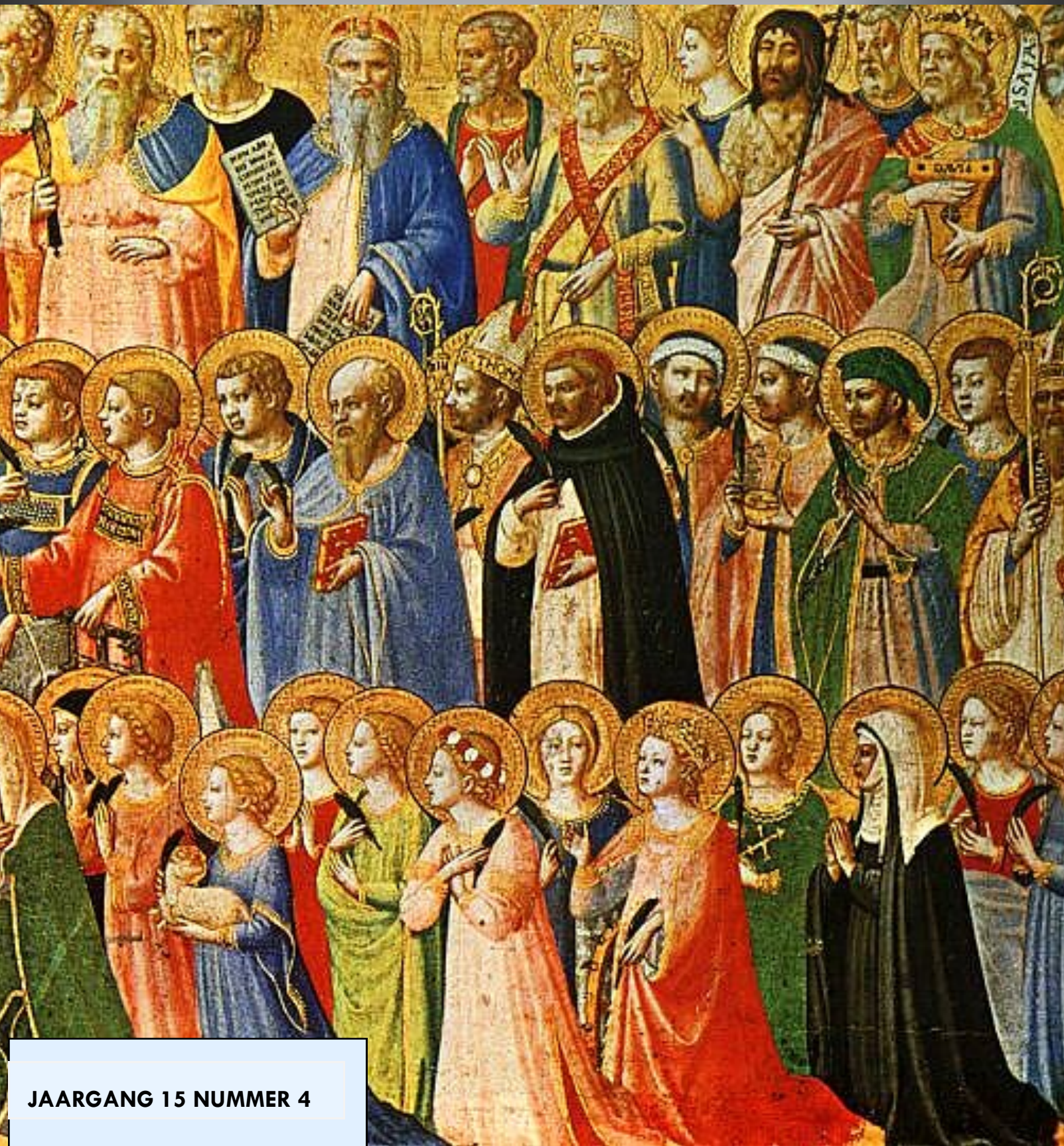

Samen Kerk

Al l e r z i e l e n

JAARGANG 15 NUMMER 4

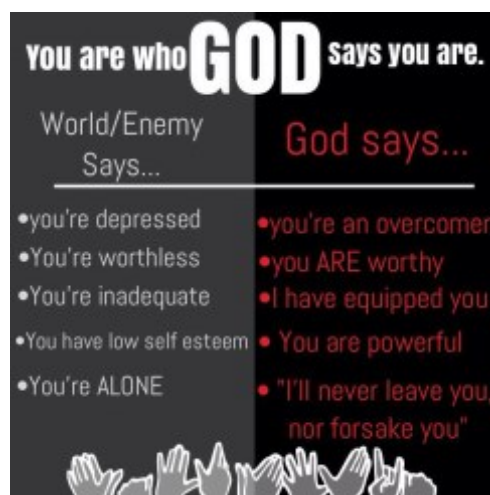
ONVOLMAAKT, MAAR TOCH....

Als wij aan heiligen denken, dan denken we vaak spontaan aan de vele mannen en vrouwen die een plaatsje 'verworven' hebben op de kalender van de kerk. Als wij alleen aan hen denken, dan doen we velen te kort. Hoevele mensen kennen wij niet bij name en zijn toch in de geborgenheid van God opgenomen? Wat helpt om 'heilig' te worden is om vroom te leven, veel te bidden en boete doen, onthecht aan de wereld te leven en moreel volmaakt te zijn. Als u aan dit alles kunt beantwoorden mag ik u wel feliciteren, want dan bent u een bijzonder mens. De meesten van ons zal dit niet allemaal lukken. En dat wist de apostel Paulus ook. Paulus begint zijn brieven die hij schrijft wel met de mensen 'heilig' te noemen, maar even verderop trekt hij van leer door dezelfde mensen terecht te wijzen voor hun twisten, hun verwaandheid hun kliekjesgeest, hun zedeloosheid en ongeloof. Paulus schrijft tot mensen die bij Jezus willen horen, met God verbonden willen leven, maar die niet volmaakt zijn. Hij richt zich tot mensen waarvan wij zeggen kunnen dat het evangelie gewoon is gebeurd in de persoon van die en die. Heel concreet en tastbaar wordt dit als iemand overleden is. De nabestaanden komen bij elkaar en halen herinneringen op. In de eucharistieviering proberen we trekken van Jezus terug te vinden in

het leven van de overledene. Dit haalt de heiligheid van de overledene naar voren. Allerheiligen is dus geen feest voor hoogstaande hetepeteten in het geloof. Nee, het is een feest voor ons allen die proberen in het leven Jezus na te volgen, die proberen te lijken op Jezus. Zo is Allerheiligen een echt volksfeest. Johannes mocht dat in een visioen zien. Hij zag hoe vele mensen voor de troon van het Lam staan, 'een menigte die niemand tellen kan uit alle rassen en stammen en volken en talen.' Hij heeft het over gewone mensen die in hun situatie trouw zijn gebleven aan God. En zo af en toe wordt iemand uit die grote menigte die niemand tellen kan uit het schemerduister gehaald. Hij of zij wordt naar voren gehaald om tot voorbeeld te zijn voor de komende generaties van hoe de navolging van Jezus op een creatieve manier gestalte kan krijgen. Niet leven en dood is hierbij het beslissende onderscheid, maar of we tot de Heer willen behoren en Hem willen volgen. We hoeven niet te wachten tot we in het hiernamaals zijn.

pastoor J. Boon

Geschiedenis van de feestdagen Allerheiligen en Allerzielen

Allerheiligen en Allerzielen staan aan het begin van de maand november. Op de eerste plaats omdat dan ook de natuur afsterft. In vele streken ziet men de hele maand november als een tijd waarin de dood centraal staat. Men zag het als een soort "liturgische herfst" die samenviel met de oogsttijd. Juist die oogsttijd herinnert aan de gelijkenissen van Jezus, waarin Gods oproep aan het einde der tijden herhaaldelijk wordt vergeleken met een oogst. En is ieders persoonlijke dood niet een soort van oproep aan het einde der tijden? Toch hebben beide feestdagen niet altijd in deze tijd van het kerkelijk jaar gestaan.

Allerheiligen

In de oosterse kerk kende men in de eerste eeuwen het gebruik om op één bepaalde dag alle martelaren te vieren. Hun aantal was zo hoog geworden dat men ze niet meer elk persoonlijk kon vieren. Er is zo'n feest bekend uit de kerk van Edessa in het jaar 519: het viel op 13 mei. In de oostsyrische kerk viel het op de vrijdag na Pasen.

Johannes Chrysostomus besloot de liturgische paaskring met het feest van Allerheiligen op de eerste zondag na Pinksteren (daar staat nu bij ons het feest van de H. Drie-eenheid).

Het zijn de Ierse monniken geweest die de dag der overledenen vierden op 1 november. Geen wonder, want zij leefden zeer intens naar het ritme van de natuur. Op aandringen van koning Lodewijk de Vrome heeft paus Gregorius IV in 844 het feest van Allerheiligen verplaatst van 13 mei naar 1 november.

Van oudsher is Allerheiligen gevierd als een zondag.

Deze dag kent nauwelijks karakteristieke folkloristische gebruiken.

Allerzielen

Ook de gedachtenis van Allerzielen schijnt voor het eerst in het oosten gevierd te zijn, en wel op de zaterdag voorafgaand aan de vasten. In het westen vonden we er de sporen van in de abdij van Fulda: daar werden elke maand de overledenen herdacht in een eigen liturgisch kader. Het kreeg zijn verspreiding onder invloed van de kloosterhervormingen van Cluny. Vooral abt Odilo van Cluny († 1049) schijnt zich hiervoor sterk gemaakt te hebben.

Hoe dan ook, alle nieuwe kloosterordes, die in de loop van de Middeleeuwen ontstonden, zoals de cisterciënzers, premonstratenzers en kartuizers namen het feest op in hun liturgische kalender.

Wat de viering van Allerzielen betreft is het verstandig onderscheid te maken tussen "vroeger" - laten we zeggen tot aan het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1966) en "tegenwoordig".

In de eerste helft van de vorige eeuw gingen de gelovigen 's morgen vroeg naar de kerk. De liturgische kleuren waren zwart en paars. De priester droeg drie missen op, waarvan één in ieder geval ter intentie van de zielen in het vagevuur. Dit gebruik is ingesteld door paus Benedictus XV in het jaar 1915, midden in de Eerste Wereldoorlog en ook omwille van al die doden die vielen in die Eerste Wereldoorlog. Terwijl de priester zijn drie missen opdroeg, hadden de gelovigen ruimschoots de

gelegenheid te bidden voor de zielen in het vagevuur. Zij waren zelfs in staat de verlossing van zo'n ziel te bewerkstelligen. Op de dag van Allerzielen - of in de week onder het Octaaf - moesten zij daartoe de kerk bezoeken, zeven Onze Vaders, zeven Wees Gegroeten en zeven Eer aan de vaders bidden. Dat volstond voor de verlossing van een ziel uit het vagevuur. In later tijd veronderstelde men zelfs dat men even zoveel zielen kon helpen als men dit ritueel herhaalde.

Dit gebruik heet "portiunkelen", omdat het voor het eerst is gepraktiseerd in Portiuncula, een devotiekapelletje ter ere van Sint Franciscus dat gelegen is vlak bij Assisi.

Na de kerk ging men op het kerkhof langs bij de dierbare overledenen.

In de dagen die voorafgaand aan Allerheiligen en Allerzielen worden de graven en kerkhoven in orde gebracht. Dit gebeurt nog steeds in het

zuiden van ons land; maar bijvoorbeeld ook in België en in de Duits sprekende landen.

In Limburg is er het gebruik om op de zondag die het dichtst bij Allerzielen ligt 's middags een Allerzielenlof te vieren: een herdenkingsdienst in de kerk, waar met name de parochianen worden herdacht die sinds Allerzielen het jaar daarvóór zijn overleden.

Bron: <http://www.heiligen.net/heiligen>

Diocesane pastorale raad

Bisdom Roermond

Vergadering 7 september 2015

De raad vergadert vier keer per jaar onder voorzitterschap van de bisschop.

Alle dekenaten zijn vertegenwoordigd door leken. Verder zijn vertegenwoordigd de priesters, de religieuzen en de catechisten.

Op 7 september kwamen met name onderstaande punten aan de orde.

2015: het jaar van het religieuze leven

Zuster Harlinde Oversteyn (Het Werk - Merkelbeek) en rector Bartholomé van Opheusden (De Kommel - Maastricht) gaven hun visie op wezen en toekomst van het religieuze leven.

De zuster beschrijft haar roeping als een persoonlijke ontmoeting met God: "Hij keek me aan en zei: Volg me". En dat heb ik gedaan. De kern van haar religieuze leven is de blijvende vreugde om dat antwoord.

De brief van paus Franciscus over dit jaar van het religieuze leven draagt dan ook als titel: "Gaudete".

Rector van Opheusden noemt het ontstaan van de Kommel exemplarisch voor de toekomst van het religieuze leven. In 1989 is "de gemeenschap van de gekruisigde en verrezen liefde" ontstaan vanuit het klooster van de zusters van St. Jozef in Maastricht. Er waren in 1989 nog slechts enkele zusters in leven. In 2014 is de laatste zuster overleden en uit dat klooster is een nieuwe gemeenschap ontstaan. "In het sterven van deze congregatie diende zich een verrijzenis aan".

Mgr. Wiertz vertelt dat via kloosterorden in het buitenland veel jonge religieuzen naar ons land komen. Deze jonge mensen inspireren veel landgenoten die ook naar Nederland zijn gekomen, vaak ook om in hun eigen land armoede en geweld te ontvluchten.

Met name door recente ontwikkelingen rond Syrië zal hun aantal fors toenemen.

Een groeiend aantal is afkomstig uit katholieke gemeenschappen die hun geloof heel anders beleven dan wij, veel minder individualistisch en minder relativiserend.

Niet voor niets staat het grootste seminarie ter wereld niet in de Westerse wereld maar in Flores: het telt 900 priesterstudenten.

Volgens de bisschop evolueert de Westerse welvaartstaat naar een participatiesamenleving, een ontwikkeling van "ieder voor zich" naar "zorg voor elkaar". In deze ontwikkeling past ook het gegeven dat kloosterorden zich weer aan de verzorging van zieken gaan wijden. Over zo'n 40 jaar zal onze samenleving er wezenlijk anders uitzien. De bisschop ziet uit naar dit beloofde land, dat wij, evenals Mozes destijds, uit de verte aanschouwen maar niet meer zullen betreden.

2016: het jaar van de barmhartigheid

In zijn bul "Misericordiae vultus", "Het gelaat van de barmhartigheid" kondigt de Paus een heilig jaar af, dat zal duren van 8 december 2015 tot 20 november 2016.

Op 8 december wordt het feest van Maria Onbevleete Ontvangenis gevierd. Op 8 december van dit jaar is het 50 jaar geleden dat het tweede Vaticaanse Concilie werd afgesloten.

Op 20 november wordt het Hoogfeest van Christus, Koning van het Heelal gevierd.

In zijn bul roept de paus alle katholieken op om hun leven in het teken te stellen van de christelijke deugd van barmhartigheid.

Een commissie o.l.v. Mgr. De Jong komt met een nadere uitwerking voor ons bisdom waarin centraal zullen staan:

- het sacrament van boete en verzoening
- de vergevingsgezindheid van mensen
- de werken van barmhartigheid

De commissie zal een brochure publiceren waarin ook liturgische kaders worden aangegeven.

Parochies worden uitgenodigd vragen, aandachtspunten en suggesties voor de praktijk in te brengen.

De dekenaten zal gevraagd worden in het eigen gebied actie te ondernemen.

Vooruitlopend hierop heeft de Paus op 6 september II. bij zijn zondagse zegen parochies en kloosters opgeroepen vluchtelingen op te nemen: iedere parochie en ieder klooster 1 gezin.

Volgens Mgr. Wiertz is de volksverhuizing als gevolg o.m. van geweld en oorlog in Syrië nog lang niet afgelopen en zal deze ook op langere termijn ingrijpende gevolgen hebben. Er zal meer gevraagd worden dan bad, bed en brood.

Parochianen kunnen zich als vrijwilliger inzetten om vluchtelingen wegwijs te maken in onze

gemeenschap.

In het kader van de oproep van de Paus tot hernieuwde aandacht voor het sacrament van boete en verzoening merkt de bisschop op in de relaties tussen echtparen en burens communicatie, begrip en vergeving centrale thema's zijn.

Ger Claessens.

Het logo toont een Christusfiguur met kruiswonden die een verloren man op zijn schouders draagt, tegen de achtergrond van een kruis en drie blauwe ovalen in diverse tinten. Opvallend is dat het rechteroog van de 'Goede Herder' en het linkeroog van de gedragen persoon in elkaar overlopen. Christus ziet met de ogen van Adam en Adam met de ogen van Christus. Iedere persoon ontdekt in Christus, de nieuwe Adam, zijn of haar eigen menselijkheid en toekomst. Het logo toont een Christusfiguur met kruiswonden die een verloren man op zijn schouders draagt, tegen de achtergrond van een kruis en drie blauwe ovalen in diverse tinten. Opvallend is dat het rechteroog van de 'Goede Herder' en het linkeroog van de gedragen persoon in elkaar overlopen. Christus ziet met de ogen van Adam en Adam met de ogen van Christus. Iedere persoon ontdekt in Christus, de nieuwe Adam, zijn of haar eigen menselijkheid en toekomst.

Bestuurswisseling stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat

De Stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat Sint Petrus' Banden kerk is namens het kerkbestuur belast met het restaureren en conserveren van de unieke beeldenschat en andere waardevolle objecten in de kerk. Zij is zelf verantwoordelijk voor de planning en de aanpak en is financieel zelfstandig. De organisatie van de suppoosten valt onder het werk van de stichting.

Tijdens de vergadering op 6 oktober vond een bestuurswisseling plaats. Op zich is dat niet zo bijzonder, maar bij de stichting is dat toch een gebeurtenis die niet elk jaar terugkeert. De goede onderlinge sfeer bij het boeiende, dankbare werk enerzijds en het ontbreken van een rooster van aftreden anderzijds, zorgden voor een lange, vaste samenstelling. Maar het feit dat een paar leden desondanks toch hun aftreden aankondigden, was de reden voor een wisseling van de wacht en uit te kijken naar opvolgers.

Afscheid werd genomen van:

Harrie Tummers; het bestuurslid met de meeste dienstjaren. Hij werd door Toon den Brok gevraagd. Harrie was als kunsthistoricus verbonden aan de Radboud Universiteit. Hij was als docent nauw betrokken bij de eerste studie over de beeldenschat van de kerk welke werd uitgevoerd door mevr. Lyda Beerkens. Zijn kennis en adviezen hebben een heel belangrijke rol gespeeld bij de uitvoering van onze opdracht. Hij heeft zelf voor een deskundige opvolger gezorgd in de persoon van mevr. Yvonne Hermans-Cuppen, kunsthistoricus en oud-leerling van Harrie.

Ook de voorzitter Jan Poels nam afscheid. Hij was ruim 12 jaar bestuurslid waarvan de laatste 10 jaar voorzitter. In die periode is er veel tot stand gekomen. De belangrijkste zijn: de restauratie van het beeld van Petrus Paus, de uitgave van "Kathedraal in de Peel", het raam van Petrus' Banden, het maken van de eigen website en de restauratie van een aantal beelden. Hij wordt opgevolgd door Jan van Casteren die jarenlang de secretaris was. Het spreekt vanzelf dat wij de beide heren veel dank verschuldigd zijn.

Het nieuwe bestuur wordt nu gevormd door:

Jan van Casteren, voorzitter;
Leonie Cals, secretaresse;
Ad Swinkels, penningmeester;
Yvonne Hermans- Cuppen; lid
André van Goch, lid;
Rien van den Brand; lid;
Frank Schaeffers; lid namens het kerkbestuur;
Ans Bistervels; plv. lid

Hoewel veel beelden in een goede staat verkeren, is restauratie en conserveren een nooit eindigend proces. Het werk dat daarvoor wordt uitgevoerd in opdracht van de stichting door deskundige restaurateurs. De kosten werden bestreden met de verkregen subsidie maar deze bron is bijna geheel opgedroogd. Om ons werk blijvend te kunnen doen, zijn wij nu afhankelijk van giften, legaten en de opbrengst van rondleidingen.

Draagt u ons werk ook een warm hart toe: ons rekeningnummer is:
ABN-AMRO bank nr. NL40 ABNA 0421.1661.77.
t.n.v. de stichting. Deze heeft een ANBI erkenning.

Jan van Casteren

De suppoosten van de Grote Kerk

Wellicht hebt u met een of meerdere leden van deze groep kennis gemaakt bij uw bezoek aan de Petrus' Bandenkerk. U werd welkom geheten door een van de suppoosten.

Zij zijn tussen Pasen en 1 november in de kerk om de bezoekers welkom te heten tijdens de openstelling van de kerk. De kerk is in die periode open tussen 14.00 uur en 16.00 uur; op zondag is de kerk gesloten. Ook in de kersttijd is de kerk open. Jaarlijks wordt de kerk bezocht door ongeveer 9000 mensen die veelal uit Nederland komen, maar ook toeristen uit allerlei landen. Vaak zijn het zeer geïnteresseerde bezoekers die bewust een bezoek aan de kerk brengen om gebouw en kerkschatten te bekijken, of zo maar binnenkomen om even een kaarsje op te steken of een moment van stilte te zoeken.

Wat is hun taak?

Op de eerste plaats zijn zij gastvrouw/ gastheer en heten de bezoekers welkom. Daarnaast houden zij een oogje in het zeil en zijn zij soms ook een vraagbaak voor de bezoeker. Dat laatste wil echter niet zeggen dat een (kunst-) historische kennis en achtergrond vereist is. Er is voldoende documentatie in en over de kerk beschikbaar. Ook verkopen zij kaarten en boekjes van de kerk en de beeldenschat. De suppoosten zijn al meer dan 25 jaar actief. Enkele van hen zijn er vanaf de start al bij. Uit de reacties van de bezoekers mogen we afleiden dat ons werk op veel waardering mag rekenen.

De groep bestaat uit ongeveer 50 vrijwilligers en zijn organisatorisch verbonden met de Stichting

Behoud en Restauratie van de Beeldenschat van de st. Petrus' Bandenkerk en geniet de volledige steun van het kerkbestuur.

Hoe werkt het?

Aan het begin van het nieuwe seizoen wordt een rooster opgesteld, waarin per paar de data waarop zij "dienst" hebben te lezen is. Naast deze paren die eens in de drie weken aan de beurt zijn, zijn er een aantal suppoosten reserve. De suppoost is nooit alleen; zij zijn altijd met zijn tweeën in de kerk aanwezig. De reserves worden opgeroepen als een van de vaste suppoosten verhinderd is. Dat loopt prima. Voor het nieuwe seizoen dreigt er echter een tekort aan suppoosten. Voortschrijdende ouderdom is de voornaamste oorzaak en helaas zijn ook een paar van de leden van het 1^e uur overleden.

Hebt u interesse en een klein beetje tijd; draagt u de Grote Kerk een warm hart toe; vindt u het interessant om bezoekers te welkom te heten; neem dan contact op met een van de huidige suppoosten of met de coördinator van de groep. Zij kunnen u verder informeren over de gang van zaken. Voordat u start krijgt u documentatiemateriaal over de kerk, waardoor u niet onbeslagen ten ijs komt.

Schroom niet en meldt u aan!!

Jan van Casteren.
0478- 584415

Zingen rond de kerststal in de Grote Kerk

Het lijkt nog ver weg, maar toch....

Op **zondag 20 december** wordt er weer sfeervol gezongen en muziek gemaakt in de Grote Kerk in Venray.

Voor de achtste keer alweer wordt dan de activiteit Zingen rond de kerststal georganiseerd door de Dekenale Koorkring Venray. Samen met

elkaar zingend en musicerend op weg ter voorbereiding op het aankomend kerstfeest. Daarom nodigen we koren en ensembles die willen meedoen van harte uit om deel te nemen aan deze middag. Voor informatie/aanmelden kunt u contact opnemen met

Jack Gardeniers: tel: 532693 of
Joke Halmans: tel: 06-53730515

Babypraise in de Grote Kerk

Twee maal per jaar houden wij een babypraise in de Grote Kerk. Meestal met een groep van rond de twintig tot dertig personen.

Mensen met hun kind(eren) die in het laatste half jaar gedoopt zijn komen samen met broertjes en of zusjes (soms ook opa's en oma's) naar de kerk.

Het begint om 11.00 uur en eindigt ongeveer om 11.45 uur.

De kinderen kunnen met een heleboel knuffels en speelgoed op de rode matten spelen. Er worden een paar liedjes gezongen en wat kleine kindergebedjes gebeden. Ook wordt er altijd een verhaal, op kinderniveau, verteld die overeenkomt met de tijd van het jaar. Na het verhaaltje gaan we met z'n allen naar het Maria altaar waar we een kaarsje branden voor wie maar wil. Daar wordt nog een gebedje bij Maria gedaan en dan gaan we weer terug naar voren waar het speelgoed weer ligt te wachten.

Tenslotte delen we samen met de Deken de schelpen uit die tijdens de doop gebruikt worden. Hierbij geeft de Deken nog een kinderzeggen mee.

Het is voor groot en klein altijd weer een leuke gebeurtenis. We krijgen altijd vele reacties van de mensen dat ze het heel leuk vonden.

We hopen dat er nog vele keren met een babypraise mogen volgen.

Wij doen het met veel plezier!

Yvonne Peeters

Jacqueline Dols- Peeters

Kinderboekje

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoi kinderen,

poeh..... deze keer gaat het over een niet zo leuk onderwerp: namelijk de dood. Als er iemand dood gaat, kunnen we niet meer bij die persoon zijn en daar zijn we natuurlijk heel verdrietig over. Maar gelukkig mogen we geloven dat als iemand sterft, dat hij of zij dan naar de Hemel mag gaan, om voor altijd bij Jezus te mogen zijn. Dat is zo mooi!!!! Dat kan ons heel veel troost geven op de momenten dat we ze heel erg missen!

We vieren in Kerk op de eerste 2 dagen van november Allerheiligen en Allerzielen.

Op 1 november, met Allerheiligen, denken we aan alle mensen die zijn overleden en al bij Jezus in de Hemel mogen zijn. Ook bijvoorbeeld jouw opa of oma of een oude tante die al is overleden of misschien wel een klein kindje.

Iedereen die dood is gegaan en bij Jezus in de Hemel is, is Heilig!!!! Dat is bijzonder!

En op 2 november, met Allerzielen, bidden we voor alle mensen die overleden zijn en nog wachten tot ze in de Hemel bij Jezus mogen zijn. Het is heel fijn om af en toe ook eens te bidden voor die mensen, dan kunnen ze vast nóg sneller voor altijd bij Jezus in de Hemel zijn!!!!!!!

In een heel mooi boek 'Dagboek voor kleine schatjes'
(=voor iedere dag van het jaar een klein tekstje)
kwam ik deze toepasselijke tekst tegen:

Eén van de Heiligen die we in de Kerk vieren is Sint Maarten:

Maarten was de zoon van een rijke koopman. Lang geleden was hij soldaat in het Romeinse leger.

Op een dag reed Maarten met een groepje soldaten naar een grote stad. Het was koud en mistig. Maarten had zijn lange mantel goed om zich heen geslagen. Zo had hij het heerlijk warm. Ze hadden haast, want ze wilden voor donker binnen de stadsmuren zijn.

Toen ze bij de stadspoort aankwamen, stapte er plotseling een arme man op hem af. Hij had geen schoenen, geen jas en geen sokken aan. Je kon aan hem zien dat hij het erg koud had. "Wat is er met jou aan de hand?" vroeg

Maarten. 'Ach', rilde de man, "ik heb het koud en ik heb zo'n honger". Maarten dacht even na. Hij zou zijn mantel wel willen geven. Maar in die tijd mochten soldaten zonder mantel de stadspoort niet in. De mantel hoorde bij hun uniform. Wat moest Maarten nu doen? Hij kon die arme man daar toch niet zo maar laten staan?

Plotseling kreeg hij een goed idee. "Ik geef hem de helft van mijn mantel. Dan kan ik de andere helft omgeslagen houden!" Hij deed zijn mantel af. Trok zijn zwaard en hakte de mantel in twee stukken. Eén stuk gaf hij aan de arme man. En één stuk sloeg hij zelf om zijn schouders. Daarna pakte hij zijn geldbuidel en gaf de man wat geld. De arme man was erg blij. Nu had hij een mantel tegen de kou en wat geld om eten te kopen. Hij bedankte Maarten en vertrok. En Maarten? Die reed daarna tevreden met zijn soldaten de stad binnen.

Nog altijd vieren we het feest van Sint Maarten. Elk jaar, op 11 november, gaan kinderen met een lampion en een vrolijk liedje bij de mensen langs. Om iedereen licht te brengen en vrolijk te maken!

Als jullie tips/leuke ideeën/grappige uitspraken etc. hebben, email ze dan naar samenkerkkinderboekje@hotmail.com

Ziekenmiddag

Dinsdag 8 september, Traditiegetrouw de tweede dinsdag van september, werd de jaarlijkse ziekenmiddag gehouden in danscentrum Janssen.

Het was de dertigste keer dat deze middag voor veel zieken van de Petrus Bandenparochie een fijne middag zou gaan worden.

Hoe het allemaal begon?

In 1985 startte de ziekenmiddag in de Kerkdijk van het Vincent van Gogh instituut.

Na 15 jaar verhuisde deze naar danscentrum Janssen.

Hoe het allemaal wordt georganiseerd?

Een groep vrijwilligers van de parochie brengt regelmatig een bezoek aan mensen die ziek en of eenzaam zijn.

Een keer per jaar worden deze zieken en alleenstaanden uitgenodigd voor een mooie middag samen in danscentrum Janssen.

Met behulp van vrijwilligers wordt er gezorgd voor vervoer voor hen die niet op eigen gelegenheid kunnen komen.

Hoe ziet zo'n ziekenmiddag er dan uit?

Bij aankomst worden de mensen begroet door het team van de ziekenmiddag.

Er wordt gezorgd voor een kopje koffie of thee en om 14.00 is er een Eucharistieviering.

Het koor van de Grote Kerk zorgt voor de muzikale omlijsting.

Na de dienst is er koffie of thee met een stukje vlaai en na dit lekkers is er nog gelegenheid een drankje te nuttigen.

Geweldig om te zien hoe die mensen hiervan genieten. Op elke tafel staan wel een of twee advocaatjes met slagroom.

Er volgt een gezellig samenzijn en het koor zingt nog enkele "meezingliedjes" waarbij de marialiedjes favoriet zijn.

De mensen genieten met volle teugen van zo'n middag.

Rond vijf uur komen de vrijwillige chauffeurs de mensen weer ophalen en krijgen ze bij afscheid allemaal een roos aangeboden.

Dank zij de collectes aan de kerk na de mis van zaterdag en zondag vooraf(388.euro) en diverse giften is het weer mogelijk geweest deze middag te organiseren.

Met dank aan alle mensen die dit mogelijk hebben gemaakt.

Het was weer een fijne middag.

Marian Goumans

De bijbel vertelt...

het verhaal over God die zich wil laten vinden

Persoonlijk ben ik er nog nooit aan toe gekomen om de Bijbel helemaal te lezen. Te dik, te weinig tijd, oude verhalen. En als ik al stukken uit de Bijbel las, dan kwamen ze voornamelijk uit het Nieuwe Testament.

Onlangs was er zelfs een Bijbelvoorleesmarathon die van 3 tot 15 augustus duurde. Toch wil ik een poging doen om de Bijbel in twee A4-tjes op hoofdlijnen weer te geven. Hierbij ben ik geïnspireerd door de lezing van Johannes Hartl met als titel: De bijbel in 77 minuten.

Het Oude Testament: God openbaart zich aan de mens 1.0

Youcat (jeugdcatechismus) is een catechismus voor jongeren en vormt de basis voor de jongerenpastoraal in de Katholieke Kerk. Dit werk uit 2011 verscheen gelijktijdig in dertien talen tijdens de Wereldjongerendagen in Madrid. De YouCat schrijft dat God ons mensen schiep uit vrije wil en belangeloze liefde.. Maar God schiep als eerste de aarde. De schepping is niet een prestige-project of een iets dat ontstaan is uit verveling. God wilde een plek creëren waar wij mensen konden leven opdat God Zijn liefde met ons kon delen.

Onze God kennen we als een God die zich openbaart. Hij wil zich laten kennen. De YouCat schrijft dat God zich openbaart omdat hij graag gekend wil worden. Abraham is in het Oude Testament één van de eerste mensen waaraan Hij zich openbaart. God is niet zichtbaar voor hem, maar Abraham wordt door God geroepen en hij gaat op weg.

Bij Mozes gaat God in de openbaring nog een stap verder en hij laat zich ook, weliswaar indirect, zien in de brandende braamstruik. God is zichtbaar en hoorbaar. De God van het volk Israël komt dichtbij. Voor het volk komt deze God zo dichtbij dat het de mens soms figuurlijk gesproken te heet onder de voeten wordt. God beseft ook dat de gebroken mens niet in Zijn nabijheid kan verblijven. In Exodus 33 staat 'Mijn gelaat kunt u niet zien, want geen mens kan mijn gelaat zien en in leven blijven.' Het volgende beeld heeft mij geholpen dit beter te begrijpen. Denk eens aan een bruiloft. Zodra je uitgenodigd bent voor een bruiloft of sterker nog je bent de bruid of bruidegom, dan wil je naar de

ontmoeting van de bruid(egom) op de huwelijksdag toeleven. Je groeit naar het moment toe. Zo is het ook met het groeien naar de ontmoeting met God: dat wil je ook niet zoals je nu bent. Het zou zijn alsof je in je werkkleding op een gewone doordeweekse dag zou trouwen. Daar zouden wij ons ongemakkelijk bij voelen.

Mozes kwam van de berg af met de tien geboden. Richtlijnen om naar God toe te kunnen groeien: hou je hieraan en je bent in staat God te ontmoeten. Het volk Israël voelde zich goed bij deze regels, want door je helemaal op deze regels te storten was je een goed mens. Maar de tijd zou hen leren dat dit niet helemaal was wat God wilde. Vele profeten als Jesaja en Jeremia maakten dit duidelijk.

Toch zijn er in het Oude Testament lastige gedeelten te vinden, die moeilijk te begrijpen zijn. In veel boeken, zoals Koningen en Kronieken, worden oorlogen beschreven. Oorlogen zijn voor ons moeilijk te verbinden aan het Godsbeeld dat wij hebben: goed, rechtvaardig, vredig en barmhartig. Maar we moeten in ons achterhoofd houden dat God zich in het begin een volk uitgekoken heeft om zich aan te openbaren: het volk van Abraham, dat later het volk Israël werd. Het volk Israël is de oogappel van God en Hij gaat daarin zover dat er zelfs oorlogen voor gevoerd moeten worden om dit volk te laten overleven. In de Tweede Wereldoorlog is het ingrijpen van de geallieerden tegen Nazi-Duitsland te rechtvaardigheden omdat het onder andere ook de totale uitroeiing van het joodse volk tegen ging. In het Oude Testament staan soms taaie stukken. Vergelijk het maar eens met een gebraden kip: ook hierin zitten niet te eten stukken, maar het merendeel is voedzaam en verteerbaar. Het feit dat er botten in de gebraden kip zitten is nog geen reden om geen gebraden kip te eten. Welnu, zo is het ook

met de Bijbel. Er zitten taaie stukken in, die niet meteen begrepen worden, maar dat is nog geen reden om de Bijbel te mijden. De meeste boeken die in Bijbel gebundeld zijn, zijn voedzaam en goed te begrijpen.

Het Nieuwe testament: God openbaart zich aan de mens 2.0

In het Nieuwe Testament maakt God in Zijn Openbaring compleet. In het vorige stuk maakte ik de vergelijking met het bruiloftsfeest. Soms zien we dat mensen zo opgaan in de voorbereidingen van een feest dat ze het bezoek vergeten. Je bent bezig met de hapjes, de muziek, de drankjes en ga zo maar door. Zo'n feest waar je alleen maar aan het rennen bent. Het doet denken aan het verhaal van Martha en Maria (Lucas 10:41). In het oude testament waren de geboden een middel dat tot doel had om naar de ontmoeting met God te groeien. De geboden waren geen doel. In het Nieuwe Testament verwijt Jezus onder andere de Farizeeën dat ze zo opgaan in de regels, dat ze de ontmoeting met God en hun naaste vergeten.

God had bij zijn schepping een plan: mensen de gelegenheid geven om God te kunnen ontmoeten en in zijn liefde te mogen delen. In het Nieuwe Testament openbaart God zich als mens in Jezus Christus. Dichterbij kan Hij niet komen. Was Hij in het Oude Testament indirect waarneembaar als een stem of het ruisen van de wind, in het Nieuwe Testament was Jezus met alle zintuigen waar te nemen. Dichterbij ging niet. Hij kwam voor velen te dichtbij! Vele joden voelden zich veilig bij de regels en verlangden niet naar een persoonlijke ontmoeting. Toch is dat het verlangen dat God vanaf het begin drijft. Maar Zijn Zoon werd gekruisigd. Toch had dit ook alles zin, want de kruisiging van Gods Zoon was nodig om ons te verlossen van onze gebrokenheid als mens. God verlangt naar de ontmoeting met ons als mens, als mens zoals we zijn. Probleem echter is dat wij ons zelf niet waardig voelen om Hem onder ogen te komen. Het tegendeel is waar: we hoeven geen mooi weer te spelen, wij hoeven ons niet anders voor te doen dan we nu zijn. Wij zijn welkom op zijn bruiloftsfeest! God nodigt ons uit om Hem te ontmoeten! Natuurlijk mogen we ons verbeteren en helen. Heiligen en op Jezus leren gelijken.

Toch maakt Paulus hierin wel het volgende duidelijk: door onze gebrokenheid kunnen we niet anders dan door Gods genade tot Hem komen.

Paulus zelf heeft het aan den lijve ervaren, want dankzij de genade veranderde hij van christenvervolger in verkondiger van de blijde boodschap.

God mogen ontmoeten is een geschenk van God.

Waarom we hier zijn? De YouCat schrijft hierover het volgende: Mens zijn wil zeggen: bij God vandaan komen en naar God toe gaan. Onze oorsprong gaat verder terug dan onze ouders. Wij komen bij God vandaan, in wie alle geluk in de hemel en op aarde bestaat, en wij worden thuis verwacht in zijn eeuwige en grenzeloze heerlijkheid. Daartussenin leven wij op deze aarde. Soms ervaren wij de nabijheid van onze Schepper, maar vaak ervaren we ook helemaal niets. Opdat we de weg naar huis zouden vinden heeft God ons zijn Zoon gezonden, die ons bevrijd heeft van de zonde, ons verlost van alle kwaad en ons feilloos naar het ware leven leidt. Hij is 'de Weg, de Waarheid en het Leven'.

Dat we allen in dat besef mogen leven en dat we elkaar later in het Nieuwe Jeruzalem, zoals in Openbaringen geschreven staat, in Zijn liefde mogen delen.

Arthur Gerritzen

10-jarig bestaan Bloemendames Paterskerk

Deze foto is gemaakt ter ere van het 10 jarig bestaan van de Bloemendames Paterskerk van 09-09-2005 tot 09-09-2015.

Dit feest hebben wij als "een Amerikaanse Fuif" gehouden in huize "Candra Kirana" met oud-leden en actieve leden. Jammer dat er 7 actieve leden verhinderd waren en dat onze chauffeur, Willy Douwes, niet op de foto staat omdat hij deze foto heeft geknipt.

Op de foto staan v.l.n.r. Anna van den Bosch, Petra Bierens, Lies Geuyen, Marjanne Claessens,

Amira Luydens, Petra Koopmans, Toos van den Heuvel.

Truus Snijders, Truus Oudenhoven, en op de knieën/zittend : Trees Douwes, Annie van Stiphout, Mia van Goch en Christie Cañares.

Afwezig waren : Ai Nguyen, Hennie Philipsen, Helma Swinkels, Martha Roozbahani, Maria

Franciscusgroep Venray

In zijn adventsboodschap van december 2013 heeft Bisschop Wiertz van Roermond de hoop uitgesproken dat er in de parochies van zijn bisdom Franciscusgroepen ontstaan. Die moeten zich in navolging van de paus inzetten voor de armen en kansloze mensen in de maatschappij. In de praktijk kan dit gestalte krijgen in zeer uiteenlopende activiteiten, variërend van de inzet voor vluchtelingen tot het werken voor een voedselbank of het bezoeken van ouderen en eenzamen. De bisschop schrijft niet voor wat zo'n groep moet doen. Dat laat hij liever over aan de eigen creativiteit van de groep en de plaatselijke noden van parochies. De Franciscusgroepen zijn nadrukkelijk bedoeld als een versterking van het werk dat al op het gebied van diaconie en caritas gebeurt. "Naast de uitstekende professionele zorg van de officiële maatschappelijke instanties blijft het echter onze taak als christengelovigen om daadwerkelijk nabij te zijn aan zovelen, die door deze instanties niet direct bereikt worden", aldus Mgr. Wiertz.

In Venray is de oproep van de bisschop opgepakt en zijn een elftal betrokkenen onder leiding van deken H. Smeets sedert ruim een jaar actief op het gebied van de diaconie. Daarbij richt men zich op het opvangen van personen die in enigerlei acute noodsituatie verkeren, en waarvoor geen reguliere overheids-, maatschappelijke of medische voorziening

bestaat. Concreet wordt dit vertaald naar activiteiten als het bieden van een luisterend oor, een doorverwijzing naar professionals, het regelen van eenvoudige maar nodige zaken als kleding, huisraad, speelgoed, een maaltijd, een overnachting of een relatief klein bedrag om een urgent financieel knelpunt het hoofd te bieden.

Zo organiseren enkele groepsleden dit jaar, net als in 2014, weer een kerstdiner voor mensen die de Kerstviering niet in eigen kring kunnen vieren. Ook wil de Venrayse Franciscusgroep mensen, die daartoe niet of moeilijk in staat zijn, de gelegenheid bieden om de zondagsmis bij te wonen, door het aanbieden van vervoer of -als men mantelzorger is en daardoor moeilijk van huis weg kan- de thuisblijvende partner of familielid gezelschap te houden. Via contacten met onder andere de gemeente, de voedselbank en initiatieven op het gebied van de inzameling van meubels, kleding en speelgoed is de Franciscusgroep in staat om op velerlei terreinen hulp en ondersteuning te bieden.

Bent u geïnteresseerd in het werk van de groep of wilt u meer informatie, neemt u dan contact op met de Franciscusgroep via telefoon (0478) 550740.

Paul Halmans

Parels uit de preken van de deken

In deze rubriek brengen we een aantal mooie passages uit de preken van deken Smeets op de zondagen in de afgelopen maanden onder uw aandacht. Omdat ze alleszins de moeite waard zijn om er nóg een keer kennis van te nemen of om ze te lezen als u ze nog niet gehoord had. Boven iedere passage staat de aanduiding van de schriftlezingen van de betreffende zondagen, waarop de preken betrekking hebben.

Zestiende zondag door het jaar, 19 juli 2015

Evangelie: Marcus 31,31-34

"De apostelen kwamen weer terug bij Jezus en vertelden hem over alles wat ze gedaan hadden en wat ze de mensen onderwezen hadden. Hij zei tegen hen: 'Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en een tijdje uit te rusten.' Want het was een voortdurend komen en gaan van mensen, zodat ze zelfs niet de kans kregen om te eten".

Uit deze passage spreekt een hectiek, die ons allemaal bekend voorkomt.

De opdracht van Jezus is: "Stop.....En dan eerst rustig tot jezelf komen. En pas ná die rust in stilte ga je verder. Dan weet je hopelijk ook weer waar het eigenlijk om gaat".

In het oude testament staat in Genesis 2,2 ook deze rust centraal.

"Op de 7e dag bracht Hij zijn werk tot voltooiing door er rustend op terug te zien. Pas nadat Hij dat gedaan had was zijn werk voltooid".

Rusten hoort bij het werk. Geen enkel werk kan zonder de rust, die er deel van is.

Een zakenman, die het altijd druk had, bracht, als één van de vele ervaringen die hij verzamelde, een bezoek aan een klooster. Meteen bij binnenkomst overstelpt hij de broeder-portier met drukke verhalen over al zijn activiteiten. De monnik reageert niet op deze uitbarsting en schenkt in de refter voor de ,nieuwe gast een kop koffie in. Maar hij blijft doorschenken als de kop helemaal vol is.

"Ziet u wel wat u doet" zegt de zakenman," die kop is toch al helemaal vol".

"Hij loopt over", antwoordt de monnik, " net als uw hoofd. Maak het eerst leeg voordat u met een nieuwe ervaring start. Zo kan er niets meer bij".

Tweëntwintigste zondag door het jaar, 30 augustus 2015

Marcus 7,1-8.14-15.21-23

"Zo staat er geschreven:

Dit volk eert Mij met de lippen
maar hun hart is ver van Mij.
Zij eren Mij, maar zonder zin,
Niets kan de mens bezoedelen
wat van buiten af in hem komt.
Maar wat uit de mens komt,
dat bezoedelt de mens".

De mens is door God goed bedoeld, want geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis. Het kwaad komt niet alleen van buiten de mens. Het komt ook van binnen uit, uit hemzelf.

Mensen zijn niet goed óf slecht. Ze kunnen goed zijn én slecht. Ze kunnen zelf kiezen.

Daarom is het goed om minimaal één uur per week ons hart te laten vervullen door Zijn liefde, genade en barmhartigheid, als tegenwicht tegen al het kwaad in ons, kwaad dat we niet moeten ontkennen maar beheersen.

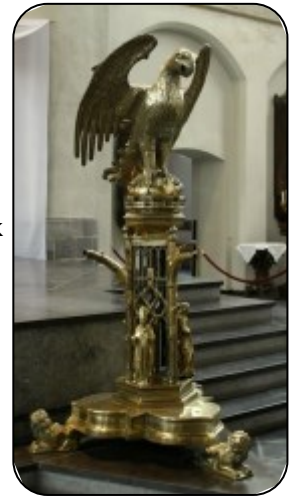
Het gaat tijdens dat ene uur niet alleen om rituelen en gebaren. Die zijn een vertaling van, een herinnering aan het goede. Als die inhoud verdwijnt blijft een leeg omhulsel over, mooi maar leeg. Dan eren we Hem, maar niet van harte.

Vierentwintigste zondag door het jaar, 13 september 2015

Marcus 8,27-35

In het verhaal van Marcus van vandaag vraagt Jezus aan zijn leerlingen "Wie zeggen de mensen dat Ik ben?"

Hij trekt al een tijdlang met zijn apostelen het land door en wat hij zegt en doet krijgt instemming maar ook afkeuring. Daarom deze vraag:

“Wat vinden de mensen van Mij?”

Zijn leerlingen antwoordden Hem, dat de mensen Hem zien als Johannes de Doper of als Elia of als één van de profeten”.

Het zijn positieve en beleefde antwoorden. Maar niet helemaal overeenkomstig de realiteit. Want er waren ook mensen, zoals de oudsten en de schriftgeleerden, die Jezus wantrouwden. Ze vonden dat Hij gestoord is, gevaarlijk of van de duivel bezeten.

Dan vraagt Jezus nog een keer aan Zijn leerlingen: “Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?”

Petrus antwoordde: “Gij zijt Christus.”

Jezus verbiedt hun dan nadrukkelijk met iemand hierover te spreken. Want mensen kunnen alle mogelijke namen verkeerd verstaan. Het gaat niet om hoe Hij heet maar om wat Hij zegt en doet.

Hij komt niet om in Israël het koningschap te herstellen. Zijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Zijn koninkrijk bestaat uit het doen van de wil van Zijn Vader. Hij laat zich niet leiden door menselijke overwegingen maar door wat God wil.

Wie Hem wil volgen, moet zichzelf verloochenen en de kruisen die hij onderweg tegen zal komen moet hij op zich nemen.

“Want wie zijn leven wil redden zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest omwille van Mij en het Evangelie zal het redden.”

En wie dat doet, probeert te doen, hoeft daar niet trots op te zijn omdat God Zelf zijn Naam in ons hart heeft gegrift.

“Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen moeten wezen en de dienaar van allen.”

Hij nam een kind en zette het in hun midden; Hij omarmde het en sprak tot hen:

“Wie een kind als dit opneemt in mijn Naam neemt Mij op; en wie Mij opneemt neemt niet Mij op, maar Hem die Mij gezonden heeft.”

Wij moeten onze armen uitstrekken naar anderen om rechtelozen recht te doen en niet om eigen bezit te beschermen. We moeten onze deuren niet op slot gooien om anderen buiten te sluiten maar de poorten wijd open zetten om hen welkom te heten.

De vluchtelingen die onze kant uitkomen een helpende hand toesteken en hen bescherming en veiligheid bieden. Hen opnemen in Zijn naam en daarmee God, die Hem zond.

Zoals Hij het kind omarmt dat Hij in hun midden zette.

Een kerkganger

Vijfentwintigste zondag door het jaar 20 september 2015

Marcus 9,30-37

Toen zette Hij zich neer,
riep de twaalf bij zich en zei tot hen:

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CS Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag, behalve donderdag,
van 9.30 tot 10.30 uur, telnr.: 0478-
550740; stipendium: € 10,- voor missen op
weekdagen, € 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 05797 39481 of
IBAN: NL75RABO0153904143.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59ABNA0484100017
of Postbank (giro) NL82INGB00001174863
inzake kerkbijdrage. Voorzitter comité kerk-
bijdrage: dhr. F. Welschen.
Penningmeester parochie Sint Petrus' Ban-
den: dhr. J. Loonen

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19.15 uur
Zondag: 9.30 uur

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - info@paterskerkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening postbank
IBAN: NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 -12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 -19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(met kinderwoorddienst en
opvang voor baby's en
peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

**God spreekt tot ons met fluisterende stem terwijl de duivel schreeuwt.
Als je God wilt verstaan moet je gewoon beter luisteren.**

Redactie

Het adres van de redactie is: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com

Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?

Stuur een mailtje of een briefje.

Parochiekroniek

GROTE KERK

Overledenen

Frans Burhenne, 58 jaar -- Liza Swinkels Janssen, 89 jaar -- Piet van Ool, 81 jaar -- Leida Rippe – Rof-
felsen, 85 jaar -- Leo Pouwels, 84 jaar -- Martin Coonen, 87 jaar -- Sjef Bouten, 86 jaar -- Angela Ver-
haegen Jong, 39 jaar -- Hetty Kengen – van Dierendonck, 84 jaar

Huwelijken en Jubilea

Patrick Lommen en Lisette Janssen, Huwelijk
Luc Wester en Tatjana de Bruijn, Huwelijk
Dirigent Anton Kropvišek, 40-jarig jubileum

Dopelingen

Livia Dijkmans, Youri van Lierop, Jonas Dols, Sarah Siebers Dorosario, Fabio Siebers Dorosario, Esmee
Direks, Tim Lommen, Jelle Mommen, Elisa Hendriks, Hannah Verheijen.

PATERSKERK

Overledenen

Stefanos Nikolaidis, 65 jaar -- Diny Maas-Opsteeg, 80 jaar

Huwelijken

Lizzy van der Staak -- Stan Poels

Dopelingen

Mels Clephas -- Tren Clephas -- Fenna Engelen -- Lorenzo Rentro -- Vajèn Ikkert -- Fleur van den Oe-
ver